Tâife-i Mansûra Âhir Zamanda Şam'dadır!

Ömer Faruk

27 Oca, 2018

https://ilimvecihat.com

Şeyh Allâme Ebu Katâde el-Filistînî *(hafizahullah)*:

ونعتقد أن الطائفة المنصورة هي طائفة علم وجهاد

"*İtikad ediyoruz ki tâife-i mansûra ilim ve cihad taifesidir."* (Meâlimu't-Tâifeti'l-Mansûra)

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*, kendi zamanından itibaren kıyamet gününe kadar hiç kesintiye uğramaksızın/devamlı olarak bu ümmetten hak üzere var olan ve bunun üzere savaşan; Kur'ân ve Sünnet'i anlamada sahabe'nin ve salih selefin anlayışını ölçü kabul eden, onların icmasının masum olduğuna, ihtilaf ettikleri bir konuda öne sürdükleri görüşlerin dışına çıkılmaması gerektiğine inanıp aralarında bulunmayan görüşleri kabul etmeyen, Allah Teâlâ'nın emirlerini yerine getiren ve nehyettiklerinden kaçınan, sünnete ittiba edip bid'atlardan uzak duran, hakta sebat eden, hakka çağıran, bu dini, bu akide ve menheci bid'at ve heva ehlinin, zındıkların, kâfirlerin, müşriklerin şüphelerine karşı ilimle müdafaa edip koruyan, delilleri daha kuvvetli, daha baskın olan, kimi zaman hem delille hem de kılıçla, kimi zaman ise delille üstün gelen, ama her daim Allah'ın yardımı ve desteğiyle galip olan, sonuncuları Deccalle savaşacak mücahid/savaşçı bir taife'nin, ilim ve cihad taifesinin bulunacağını, kendilerine muhalefet edip yardımsız bırakanları umursamayacaklarını bildirmiştir. Onlara göre insanların kendilerine yardım etmesiyle muhalefet etmesi eşittir. Allah yolunda savaşmak onların bir özelliği, olmazsa olmaz şartlarından biri olduğu için yeryüzü hak üzere cihad'dan hiç boş olmaz. Bir yerde savaş olmasa muhakkak başka bir yerde vardır. Bütün insanlar onları Allah'ın dininden engellemek için toplansalar buna güç yetiremezler. Çünkü Allah *(azze ve celle)* onları korumakta, onlara yardım etmektedir. Hakikaten de bu vasıflarda bir taife Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)* zamanından ta şu ana kadar -elhamdulillah- hep var oldu ve kıyamete kadar da baki kalacaktır.

Ahmed b. Hanbel, Ali İbnu'l-Medînî, Abdullah İbnu'l-Mübarek, Yezîd b. Hârûn *(rahimehumullah)* gibi salih seleften birçok kimse bu taifenin "hadis ehli/hadis ashabı" olduğunu söylemişlerdir. Ahmed b. Hanbel:

إن لم يكونوا أهل الحديث فلا أدري من هم

"*Şayet onlar hadis ehli değilse onlar kimdir bilmiyorum!"* demiştir. Kâdı İyâd *(rahimehullah)* şöyle söylemiştir: *"Ahmed (hadis ehli ile) ehl-i sünnet ve'l-*

cemaat'i ve hadis ehli mezhebine itikad etmiş kimseleri kastetmiştir." (Şerhu'n-Nevevî alâ Sahîhi Muslim, 13/67)

Yani bu savaşçı taife hadis ehli'nin akidesi üzeredir.

İşte Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in övdüğü bu taife ahir zamanda Şam'da olacaktır. Bunu bildiren rivayetler şunlardır:

- Seleme b. Nufeyl *(radiyallahu anh)* anlatıyor:

كنت جالسا عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال رجل يا رسول الله أذال الناس الخيل ووضعوا السلاح وقالوا لا جهاد قد وضعت الحرب أوزارها فأقبل رسول الله صلى الله عليه وسلم بوجهه وقال كذبوا الآن الآن جاء القتال ولا يزال من أمتي أمة يقاتلون على الحق ويزيغ الله لهم قلوب أقوام ويرزقهم منهم حتى تقوم الساعة وحتى يأتي وعد الله والخيل معقود في نواصيها الخير إلى يوم القيامة... وعقر دار المؤمنين الشام

"*Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in yanında oturuyordum. Bir adam dedi ki: "Ey Allah'ın Rasûlü! İnsanlar atı önemsemiyorlar/hafife aldılar (rağbetleri azaldı), silahı bıraktılar, "cihad yok, savaş ağırlıklarını bırakmıştır (artık savaş kalmamıştır)" dediler." Bunun üzerine Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) yüzüyle yöneldi ve dedi ki: "Yalan söylemişler! Şimdi, şimdi savaş gelmiştir (bundan sonra uzak bölgelere doğru çıkma vakti gelmiştir!) Ümmetimden bir topluluk hak üzere savaşmaya devam eder (savaşı bırakmaz.) Allah onlara (kendilerine karşı savaşmaları için) bir takım (kâfir) kavimlerin kalplerini meylettirir ve onları (ganimetle) onlardan rızıklandırır. Ta ki kıyamet kopuncaya (yani yaklaşıncaya; Allah Teâlâ yeryüzünde kalbinde imandan bir şey olan herkesin canını alacak kokusu misk kokusu, dokunuşu ipek dokunuşu gibi yumuşak, hoş bir rüzgar göndererek müminlerin kıyameti kopup yeryüzünde sadece insanların en şerlileri kalıncaya), Allah'ın va'di (kıyamet) gelinceye kadar (savaşırlar.) Atların alınlarının üzerindeki saçlarda kıyamet gününe kadar hayır (ecir, ganimet, izzet) düğümlenmiştir... Müminlerin yurdunun aslı/merkezi Şam'dır."* (Nesâî -lafız O'na aittir-, Ahmed, İbn Hibbân) El-Elbânî, Şuayb el-Arnaût: Sahih.

İbn Asâkir'in *(rahimehullah)* "Târîhu Dimeşk"inde:

باب ما جاء عن النبي صلى الله عليه وسلم أن الشام <u>عند وقوع الفتن</u> عقر دار المؤمنين

"*Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'den, <u>fitneler vuku bulduğunda</u> Şam'ın müminlerin yurdunun aslı/merkezi olduğuna dair gelen rivayetler babı"* başlığı altında geçen bir rivayette:

وعقر دار المسلمين يومئذ بالشام

"*O gün müslümanların yurdunun aslı/merkezi Şam'dadır."* denmiştir.

Suyûtî'nin *(rahimehullah)* "Câmiu'l-Ehâdîs"indeki ve "Kenzu'l-Ummâl"daki bir lafız ise şöyledir:

وعقر دار المؤمنين يومئذ الشام

"*O gün müminlerin yurdunun aslı/merkezi Şam'dır."*

İbn Hibbân *(rahimehullah)* bu manadaki bir rivayeti:

ذكر البيان بأن الشام هي عقر دار المؤمنين في آخر الزمان

"*Şam'ın ahir zamanda müminlerin yurdunun aslı/merkezi olduğunun beyanının zikri"* başlığı altında zikretmiştir.

İbnu'l-Esîr *(rahimehullah)* (3/529) "en-Nihâye"de *"Müminlerin yurdunun aslı/merkezi Şam'dır"* sözü için şöyle demiştir: *"Sanki bu sözle fitneler zamanına işaret etmiştir. Yani Şam o gün fitnelerden güvende olacak, Müslümanlar orada daha salim olacaklar."*

- Muâviye *(radiyallahu anh)* minberin üzerinde hutbe verirken şöyle söylemiştir: *"Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle dediğini işittim:*

لا يزال من أمتي أمة قائمة بأمر الله لا يضرهم من خذلهم ولا من خالفهم حتى يأتيهم أمر الله وهم على ذلك قال عمير فقال مالك بن يخامر قال معاذ وهم بالشام

"*Ümmetimden Allah'ın emrini yerine getiren bir topluluk (hiçbir asır ve hiçbir zamanda) zail olmaz (varlığı devamlıdır.) Onları yardımsız bırakanlar (Buhârî'nin başka bir rivayetinde:* **من كذبهم** *onları yalanlayanlar) ve onlara muhalefet edenler onlara zarar veremezler. Ta ki Allah'ın (kıyametin kopması) emri (yani canlarını alacak hoş bir rüzgar) onlara gelinceye kadar onlar bu hal üzeredirler." (Muslim ve Ahmed'in rivayetinde:* **وهم ظاهرون على الناس** *"...onlar insanlara karşı üstündürler.") (Bunu rivayet eden) Umeyr (b. Hâni'): "Bunun üzerine Malik b. Yuhâmir (rahimehullah, Muâviye'ye) şöyle dedi: "Muâz (b. Cebel)'i: "Onlar Şam'dadır" derken işittim."* (Buhârî -lafız O'na aittir, Muslim, Ahmed)

"Târîhu'l-Buhârî"de Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in: **وهم بدمشق** *"Onlar*

Dimeşk'tedir" dediği geçmektedir.

Şihâbuddîn et-Tûribiştî (*rahimehullah*, vefat tarihi: hicrî 661) şöyle demiştir: *"onlara zarar veremezler" sözüyle "tam" zarar veremezler anlamını kastetmiştir (yani zayıflayabilirler, ama güçleri tamamen bitmez.) Nitekim kâfirler Uhud günü ve başka zamanlarda Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ashabına (radiyallahu anhum) zarar vermişlerdi."* (El-Muyesser fî Şerhi Mesâbîhi's-Sunne, 4/342)

El-Kirmânî (*rahimehullah*, vefat tarihi: hicrî 786) bu taifenin insanlara karşı üstün durumda olmasını şöyle açıklamıştır: *"Yani insanlara delille veya delil ve mızrakla galiptirler."* (El-Kevâkibu'd-Derârî fî Şerhi Sahîhi'l-Buhârî, 25/165)

Ahmed el-Kûrânî (*rahimehullah*, vefat tarihi: hicrî 893) şöyle demiştir: *"Muâz'ın: "Onlar Şam'dadır" sözünün manası: ahir zamanda insanlar bozulduğunda onlar Şam'da olacaklar. Yoksa Muâz bunu haber verdiğinde İslam bütün beldelerde, özellikle de Hicaz'da kaim idi."* (El-Kevseru'l-Cârî ilâ Riyâdi Ehâdîsi'l-Buhârî, 6/422)

Abdurrahman b. Yahya el-Muallimî el-Yemânî *(rahimehullah, vefat tarihi: Hicrî 1386)* şöyle söylemiştir: *"Kastedilen, onların daima Şam'da olacakları değildir (ahir zamanda olacaklarıdır.) Nasıl böyle olsun ki, Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) zamanında Şam'da değillerdi. Buhârî (rahimehullah) bu taifeyi "ilim ehli"ne (yani müctehitlere) yormuştur. Malum ki ilim ehlinin çoğu O'nun asrında ve öncesinde Şam'da değillerdi."* (El-Envâru'l-Kâşife, sy:109)

- Ebu Umâme *(radiyallahu anh)*'dan Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in şöyle dediği aktarılmıştır:

لا تزال طائفة من أمتي على الدين ظاهرين لعدوهم قاهرين لا يضرهم من خالفهم الا ما أصابهم من لأواء حتى يأتيهم أمر الله وهم كذلك قالوا يا رسول الله وأين هم قال ببيت المقدس وأكناف بيت المقدس

"*Ümmetimden bir taife bu din (hak) üzere galip olmaya (başka rivayetlerde geçen ifade:* **منصورين** *yardım edilmeye), düşmanlarını yenmeye devam eder. Onlara muhalefet edenler onlara zarar veremezler. Ancak onlara isabet eden yaşam sıkıntıları hariç. Ta ki onlara Allah'ın emri gelinceye kadar onlar bu hal üzere olurlar." Dediler ki: "Ey Allah'ın Rasûlü! Onlar nerededir?" Şöyle dedi: "Beyt-i Makdis'te (Kudüs'te) ve Beyt-i Makdis'in etrafındadırlar."* (Ahmed, Taberânî, Taberî; Tehzîbu'l-Âsâr) El-Elbânî, Şuayb el-Arnaût: Zayıf.

Kâdı İyâd *(rahimehullah)* şöyle demiştir: *"Muâz (radiyallahu anh) hadiste:*

"Onlar Şam'dadır" demiştir. Bu, Taberî'nin (rahimehullah) rivayet ettiği bir hadiste tefsir edilerek gelmiştir: "Beyt-i Makdis'te (Kudüs'te) ve Beyt-i Makdis'in etrafındadırlar." (İkmâlu'l-Mu'lim bi Fevâidi Muslim, 6/348)

İbn Hacer el-Askalânî *(rahimehullah)* şöyle demiştir: *"Beyt-i Makdis'te olanlarla kastedilen Deccal çıktığında kendilerini muhasara edeceği/kuşatacağı kimselerdir. Bunun akabinde İsa (aleyhisselam) onların yanına iner ve Deccal'i öldürür. Din, İsa (aleyhisselam) zamanında zahir olur."* (Fethu'l-Bârî, 13/294)

Hamûd et-Tuveycirî (*rahimehullah*, vefat tarihi: hicrî 1413) "İthâfu'l-Cemâah bimâ Câe fî'l-Fiteni ve'l-Melâhimi ve Eşrâti's-Sâah" isimli kitabında (1/333) şunları kaydetmiştir: *"Derim ki: Ebu Umâme hadisi ve Muâz'ın sözünden görünen şudur ki; bunlar, bu taifenin ahir zamanda, Deccal çıktığı ve İsa b. Meryem (aleyhissalâtu vesselâm) indiğinde bulunacakları yere işarettir."* Sonra Tuveycirî buna delalet eden birkaç hadis zikredip şunları söylemiştir: *"Bu hadislerde tâife-i mansûra'nın çoğunun ahir zamanda Şam'da olacağına bir delil vardır. Hilafet orada olacak ve orada hak üzere galip olmaya devam edecekler, ta ki Allah hoş rüzgarı gönderip kalbinde iman bulunan herkesin canını alıncaya kadar."*

- Ebu Hureyre *(radiyallahu anh)*'dan Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in şöyle dediği rivayet edilmiştir:

لا تزال عصابة من أمتي يقاتلون على أبواب دمشق وما حوله وعلى أبواب بيت المقدس وما حوله لا يضرهم خذلان من خذلهم ظاهرين على الحق إلى أن تقوم الساعة

"*Ümmetimden bir topluluk Dimeşk'in kapılarında ve çevresinde ve Beyt-i Makdis'in kapılarında ve çevresinde savaşmaya (Dimeşk ve Beyt-i Makdis'i korumaya) devam eder. Onları yardımsız bırakanların yardımsız bırakmaları onlara zarar veremez. Hak üzere galiptirler. Ta ki kıyamet kopuncaya kadar."* (Ebu Ya'lâ, Taberânî; el-Mu'cemu'l-Evsat, İbn Asâkir; Târîhu Dimeşk) Heysemî, İbn Adiyy, el-Elbânî: Zayıf. İbn Hacer el-Askalânî'nin "el-Metâlibu'l-Âliye"sini tahkik edenler, birazdan nakledeceğimiz Sa'd b. Ebî Vakkâs hadisi ve yukarıda zikri geçen Muâz, Ebu Umâme ve Seleme b. Nufeyl hadislerini zikrettikten sonra sonuç olarak hadisin bu şahitler sebebiyle "sahih li ğayrih" olduğunu belirtmişlerdir.

- Sa'd b. Ebî Vakkâs *(radiyallahu anh)* Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in şöyle haber verdiğini aktarmıştır:

لا يزال أهل الغرب ظاهرين على الحق حتى تقوم الساعة

"*Batı ehli kıyamet kopuncaya kadar hak üzere (kendilerine muhalefet edenlere/düşmanlarına karşı) galip olmaya devam eder."* (Muslim)

Ebu Dâvud'un *(rahimehullah)* "Mesâilu'l-İmâm Ahmed"inde (sy:228) naklettiğine göre İmam Ahmed *(rahimehullah)* bu hadisteki batı ehlini "Şam ehli" diye tefsir etmiştir. İbn Teymiyye de *(rahimehullah)* şu 2 sebepten ötürü bu görüşü desteklemiştir:

1) Başka hadislerde onların Şam ehli olduğu beyan edilmiştir.

2) Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bu hadisini Medine'de söylemiştir. Dolayısıyla batı derken Medine'nin batısını kastediyordu. Medine'nin batısı (yani batısının başı/başlangıcı, kuzey batısında kalan) ise Şam'dır. Nitekim Medine ehli Evzâî'yi *(rahimehullah)* batı ehlinin imamı olarak isimlendiriyorlardı. (Bkz: Menâkibu'ş-Şâmi ve Ehlih sy:79-80)

Keza İbn Receb ve el-Elbânî de *(rahimehumallah)* bu hadiste batı ehli ile Şam ehlinin kastedildiğini söylemişlerdir. Bundan başka görüşler de vardır. O görüşler şöyledir:

a) Şam'ın bir kısmını teşkil eden "Beyt-i Makdis" ehli.

b) Medine'nin sadece ilk batısı değil, Şam ve Şam'dan sonra en sonuna varana kadar bütün batı ehli.

c) Buhârî'nin şeyhi Ali İbnu'l-Medînî *(rahimehumallah)* "batı" diye tercüme ettiğimiz **الغـــــــرب** kelimesinin burada "büyük kova" anlamında olduğunu, bununla da "Araplar"ın kastedildiğini söylemiştir. Zira Araplar kova ashabıdır, onlardan başkası bu kovayı sulama işlerinde kullanmaz. Bu sebeple Araplar "ehlu'l-ğarb" diye lakaplandırılmışlardır.

d) **الغــرب** kelimesine "kuvvet, şiddet" anlamı vererek cihad'da kuvvet, şiddet, gayret, şevk, ciddiyet ehli, daima hak üzere cihad eden topluluk. Abdurrahman b. Yahya el-Muallimî el-Yemânî "el-Envâru'l-Kâşife"sinde (sy:110) bunun doğruya en yakın görüş olduğunu ifade etmiştir.

e) İbn Hacer *(rahimehullah)* bu hadisle birlikte ilgili görüşleri ve yukarıda zikrettiğimiz Muâz, Ebu Umâme ve Ebu Hureyre hadislerini naklettikten sonra bu rivayetleri şöyle cem etmenin mümkün olduğunu söylemiştir: *"Şam'ın bir bölgesi olan Beyt-i Makdis'te bulunup kovayla sulayan ve düşmana karşı cihad'da kuvveti, şiddeti, ciddiyeti olan bir topluluk."* (Fethu'l-Bârî, 13/295)

f) İbn Hacer'in naklettiği bir açıklamaya göre bu hadiste batı ehli övülmeyip

aksine yerilmektedir. Çünkü mana: “Batı ehli kıyamet kopuncaya kadar hakka (hak ehline) karşı galip olmaya devam eder.” şeklindedir. Ancak İbn Hacer bu açıklamayı uzak addetmiştir.

g) Suyûtî *(rahimehullah)*: “Batı ile Mısır’ın kastedilmesi uzak değildir” demiştir. (Ed-Dîbâc alâ Sahîhi Muslim İbni’l-Haccâc, 4/514)

- Ebu Hureyre *(radiyallahu anh)* Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)*’in şöyle dediğini nakletmiştir:

لا تزال طائفة من أمتي قائمة على أمر الله لا يضرها من خالفها تقاتل أعداءها كلما ذهبت حرب نشبت حرب قوم آخرين يرفع الله أقواما ويرزقهم منهم حتى تأتيهم الساعة ثم قال رسول الله صلى الله عليه و سلم هم أهل الشام

“*Ümmetimden bir taife Allah’ın emri üzere var olmaya devam eder. Onlara muhalefet edenler onlara zarar veremezler. Düşmanlarına karşı savaşırlar. Bir savaş her bittiğinde başka bir kavimle savaş çıkar. Allah bir takım (kâfir) kavimleri (savaşmaları için kendilerine doğru) kaldırır (ya da: bir takım kavimleri yüceltir) ve onları onlardan rızıklandırır. Ta ki onlara kıyamet gelinceye kadar.” Sonra Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle dedi: “Onlar Şam ehlidir.”* (Ebu Nuaym; Hilyetu’l-Evliyâ, Taberânî; el-Mu’cemu’l-Evsat, Târîhu’l-Buhârî, İbn Asâkir; Târîhu Dimeşk, Ya’kûb b. Süfyân; el-Ma’rife ve’t-Târîh) El-Elbânî: Sahih. Şuayb el-Arnaût: Hasen.

Nitekim Deccal ve İsa *(aleyhisselam)*’ın zuhûrundan önce 2. ve son raşid hilafet kurulacak, Beyt-i Makdis fethedilip hilafetin başkenti olacak, Mehdi’nin *(aleyhisselam)* komutanlığını yapacağı el-Melhametu’l-Kubrâ (en büyük savaş) için Hristiyanlar Halep yakınlarında bulunan A’mâk veya (ravinin şekki) Dâbık’a inecek/karargâh kuracaklardır. Melhame-i Kubrâ gününde Müslümanların şehri/toplanacakları yer, savaştan ve düşmandan korunacakları, güvende olacakları kaleleri/sığınakları Dimeşk/Ğûta olacaktır. Sonrasında Deccal çıkacak ve hayatının son zamanlarında beraberindeki Yahudilerle birlikte Beyt-i Makdis’e yönelecek, bunun üzerine Mehdi ve beraberindeki müslümanlar Beyt-i Makdis’teki bir dağ’a kaçacak/sığınacaklar ve Deccal gelip onları muhasaraya alacak. Sonra İsa *(aleyhisselam)* Dimeşk’in (bugünkü Şam’ın) doğusunda bulunan beyaz minare’ye inecek ve oradan sabah namazı vaktinde müslümanların yanına gelecektir. Mehdi’nin imamlığında sabah namazı eda edildikten sonra müslümanlar İsa *(aleyhisselam)* öncülüğünde Deccal ve ordusuna karşı saldırıya geçecekler. Ve İsa *(aleyhisselam)* Beyt-i Makdis’e yakın bir yerde bulunan Filistin’in Lüdd şehrinin kapısında Deccal’i öldürecek, Yahudiler gebertilecektir. Enverşâh el-Keşmîrî *(rahimehullah)* şöyle demiştir: *“İsa (aleyhisselam) zamanında hayır*

sadece Şam'da olacaktır." (Feydu'l-Bârî, 4/460)

"Nübüvvet Menheci Üzere Olan Hilafetin Dönüşü ve Beyt-i Makdis'in Fethi Mehdi'den Önce mi Yoksa Mehdi İle mi Olacak?" ve "Mehdi'nin Çıkışının Yaklaştığını Gösteren Gerçekleşmiş Alametler" başlıklı yazılarımızda izah ettiğimiz üzere şu zamanda var olan Şam cihadı biiznillâh durmayacak ve ümmet-i Muhammed'i 2. ve son raşid hilafete ve ahir zaman hadiselerine götürecektir. Yani Şam cihadının başlamasıyla tâife-i mansûra'nın Şam'da toplanması başlamıştır. Rabbim bizleri ölene kadar bu taifenin mensubu olmaktan ayırmasın. Âmîn.

Son olarak Şeyh Ebu Katâde'nin şu müjdesiyle yazıyı bitirmek istiyorum: *"Müslümanları müjdeliyorum; uzak değil, yakında Yemen ehlinin cihadı Şam ehlinin cihadı ile buluşacak. Ve keza Libya ehlinin cihadı Şam ehlinin cihadıyla buluşacak."*Son olarak Şeyh Ebu Katâde'nin şu müjdesiyle yazıyı bitirmek istiyorum: *"Müslümanları müjdeliyorum; uzak değil, yakında Yemen ehlinin cihadı Şam ehlinin cihadı ile buluşacak. Ve keza Libya ehlinin cihadı Şam ehlinin cihadıyla buluşacak."*

Ve'l-hamdu lillâhi Rabbi'l-âlemîn.